ja herilasi. Varsti märkasid lendajad, et hämarus ümbruses suurenes. Pea kohal ei nähtunud enam sinist taevast, vaid mingit rohelist pehmust.

Lend ei kestnud enam kaua. Siniselt läikiv lendur laskis maa ligi paar tiiru ja peatus siis mingi kummalise lossi ees. Nukud ronisid murule ja vaatasid ootavalt ringi. Oli juba väga hämar, silm ei seletanud võõrast imelikku ümbrust.

Nukkude juurde ilmus õige väike rohekas tules hiilgav tiivutu jaanimardikas ja palus neid tulla enda järel hämaruses üleskerkiva hiiglasuure puukännu taolisse lossi. Jaanimardikas valgustas heledalt ümbrust ja selles valguses oli hea teed leida. Suurest ümmarast uksetaolisest august sisse ronides läksid nad läbi tuhandeist puu sisse uuristatud käikudest, peatudes lõpuks suuremas koopataolises ruumis. Ruumi valgustasid rohekalt viis jaanimardikat. Selles pehmes valguses istus väikesel läbipaistval kiviterakesel Rohelise Päikese Maa kuninganna. Ta kõrval teisel kiviterakesel istus rohekanahaline imeilus Malle-sarnane olend. Nukud teadsid küsimata, et see oligi Maisi-Lii õde printsess Siisi-Lii. Mõlemad Rohelise Päikese Maa elanikud olid vaevalt nukusuurused.

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 56